

Ohlášky – neděle 19. 6. 2022

Dnes prožíváme **Slavnost Těla a krve Páně** (přeložena ze čtvrtku na neděli).

- Úterý 21. 6. – **Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka**
- Čtvrtek 23. 6. – **Slavnost Narození sv. Jana Křtitele**
- Pátek 24. 6. – **Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**
- Sobota 25. 6. – **Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie**
- Příští neděle 26. 6. 2022 bude **13. neděle v mezidobí.**

- Tato neděle je **3. neděle** v měsíci, mše sv. i **v Sulejovicích v 8:00 NEBUDE.**

- Tuto neděle 19. 6. 2022 bude Slavnost Těla a Krve Páně (přeložena ze čtvrtku) **s liturgickým průvodem okolo kostela.**

- **POUŤ KE KAPLI NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE POD PLEŠIVCEM 26. 6. 2022**

Vyjdeme v 15:30 hodin z návsi v Hlinné, od 16 h setkání v kapli. Promluví R.D. Oldřich Kolář, farnost při kostele Narození sv. Jana Křtitele Kamenický Šenov. Rádi přivítáme i poutníky z okolních vesnic a měst! Upozornujeme poutníky na velkou aktivitu lesních mravenců, lepší je proto nechat pejsky doma a vzít si plnou obuv a dlouhé kalhoty. Malé občerstvení a osvěžení jako vždy na místě. Těšíme se na Vás☺ Spolek přátel Středohoře

- Od **9. do 14. srpna 2022** se v Hradci Králové koná **Celostátní setkání mládeže.** V sobotu 13. srpna je připravený **program také pro mladé rodiny.**

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út, St, Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**

Sulejovice, kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.

Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti v úterý od 14 h

**Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice**

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz

R.D. ICLic. Mgr. Józef Szeliga
statutární zástupce farnosti
+420 777 020 426
jw.szeliga@gmail.com

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
kaplan
+ 420 603 845 460

Václav

č. 30 (2022)
19. 6. 2022

Slavnost Těla a krve Páně

**Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích**

Pokoušení

Než dojde ke hříchu, mnohý člověk bojuje. Cosi ho táhne, kam nechtěl, něco se v něm brání. Někdy se zdá, že obstát není možné. Svátý Pavel to vyjádřil za nás: Dělán to, co nechci, a co dělat mám, nekonám. Já nešťastný člověk, kdo mne vysvobodí z těla propadlého této smrti? Jsme slabí, při pokoušení je třeba Boží pomoci. Proto prosíme: Neuveď nás v pokoušení. Boží muž se učí, jak v pokoušení obstát, a Bible líčí i takové případy. Na dvoře egyptského dvořana Putifara žil a pracoval patriarcha Josef. Spravoval tam velký majetek. Putifarova žena činila Josefovi neslušné návrhy: Spi se mnou! Třebaže se Josefovi nabízela den, co den, nevyhověl jí, aby k ní ulehl a byl s ní (srov. Gn 39,10). Možná to bylo tím, že nabízející se žena má zvláštní vadu na kráse. Josefovi stačilo, že to byla žena někoho jiného, a ne jeho. Ženy mají úžasný dar pozvedat vzhůru a podpírat, někdy to ale bohužel bývá naopak. *(z knihy Na minutu s Karlem Herbstem – V Boží blízkosti)*

Youcat (28. část)

Co vede mladé rodiče k tomu, že vezmou své dítě do náruče a přinesou je ke křtu? Je to existenciální tušení, které má s „králem duchů“ mnoho společného. Byla jim svěřena nevinná bytost. Nejhlubší touhou rodičovské lásky je uchránit toto děťátko přede vším, co by mu mohlo uškodit. Proto se obracejí k Bohu, Pánu života, a prosí ho o požehnání. Právě toto znamená pro mnohé křest. Není to pouhé zbožné přání? Co všechny ty matky, jejichž děti byly poslány do války, ze které se už nevrátily? Copak my všichni nekráčíme vstříc smrti? „Děcko však z mrtvých již nevzkřísil“ - což to sami nemusíme dost často prožívat? Život má překrásné stránky, ale nic si nedokážeme uchovat napořád; všechno je v ohrožení. A protože je mezi námi i hřích, a ještě se sami navzájem ničíme. **Křest je dar, je to dar života.** Avšak dar je zapotřebí přijmout, je zapotřebí z něj žít. Dar přátelství v sobě zahrnuje schopnost říci ANO přáteli a NE všemu, co je neslučitelné s přátelstvím, se životem Boží rodiny a se skutečným životem v Kristu. Není nakonec všechna ta láska a snaha všechno ochránit (ať už s Boží pomocí nebo bez ní) marná? „Křest“ by měl být

něčím víc než pouhým zbožným přáním. Měl by být víc než rituálně zatížená sentimentalitou strýčkovského a tetičkovského svátku točící se kolem sladkého napařádného miminka, které nemá ani tušení, co se to s ním děje. Jinak bychom si jej mohli klidně ušetřit. Udělejme si výlet do Mali. Poměrně nedávno tu kněz připravoval na křest čtyřicet dospělých. Poslední týdny tříleté přípravy bydleli všichni blízko kostela. Nezůstalo to bez povšimnutí. Islamisté začali knězi v noci telefonicky vyhrožovat: Budou-li ti lidé pokřtěni, nelze za nic ručit. Kněz dal lidem možnost svobodně odejít. Po společné poradě se všichni rozhodli zůstat. Jejich mluvčí následně jménem všech prohlásil: „Chceme být pokřtěni – ať už vodou nebo krví!“ Byli pokřtěni – vodou. *(z knihy Youcat: Kurz víry)*

Štěstí, zdraví, dlouhá léta

Myslet pořád jen na „štěstí, zdraví, dlouhá léta“ se může stát prokletím. Je moudré prodlužovat lidský život za každou cenu? Nebo to snad děláme kvůli statistice, abychom se v celosvětových tabulkách ocitli na předním místě? „Naplnil svá léta,“ čteme v Písmu. Co to znamená? Bůh má svou představu o začátku i konci mého života. Dokud do toho medicína nezasahovala, člověk častěji, než dnes umíral normálně, to znamená důstojně, když naplnil svá léta, a ne trapně v senilní demenci. Někdy Bůh vyslyší i prosby lidí, kteří si myslí, že jsou chytřejší než on. Později litují a prosí, aby šije už Pán Bůh vzal. Jsem já ochoten už předem dát Bohu souhlas s plánem, který se mnou má? Jsem ochoten odejít na vrcholu svých sil? Modlím se „Pane Bože, zaříd, abych umřel, až naplním svá léta, v pravý čas, ne dřív a taky ne později“? Dřív – to nemusí být jen sebevražda, ale i důsledek špatného způsobu života. I to je chyba. *(z knihy Na minutu s L. Kubíčkem – Přitahují?)*

6/ Podobenství o radiátoru

Bůh člověka varuje

Představte si otce a jeho patnáctiletého syna, který prožívá silnou krizi dospívání. Tento syn se schází se skupinou punkerů, pravidelně se domů vrací totálně zfetovaný a opilý. Otec se ho snaží přivést k rozumu, hodně s ním mluví, dělá, co je v jeho silách, aby mu

rozmluvil kontakt s podobnými individui, ale syn ho neposlouchá a klesá stále hloub na své cestě do pekel. Bůh, který je otcem všech lidí, obdobně nepřestává promlouvat skrze Písmo a prostřednictvím apoštolů každé generace. Pokud ho lidé neposlouchají, odvracejí se od dobra a páchají zlo, časem narážejí na sérii utrpení. Podobně jako ten mladík si mnohdy neuvědomují důsledky svých rozhodnutí. Žijí v přesvědčení, že nejdůležitější je, aby si mohli dělat, co se jim zamane.

Může nás Bůh zamknout na klíč?

Takže když už si neví rady, rozhodne se otec pro radikální řešení a zamkne syna v pokoji. Jenže sotvaže padne tma, syn uteče oknem za svou partou. Následujícího rána se syn vrací celý od krve. Zfetovaný se účastnil jednoho speciálního tance – partneri si na oblečení zavěsili žiletky, s nimiž se o sebe třeli. Tentokrát už opravdu přestřelil. Otec se o svého syna bojí, stává se z toho otázka života a smrti. Protože ho neposlouchá a nezůstane ve svém pokoji, zbývá jediné řešení. Otec ho popadne, dovleče do pokoje a železky připoutá k radiátoru. Tentokrát už není úniku. Syn začne křičet a častovat otce nejhrubšími nadávkami. Otec na něj stejně hlasitě řve, že jen z lásky k němu se snížil k tomu, že ho připoutal, aby ho ochránil. Jenže samozřejmě nic nezabírá, v synově srdci každou sekundu narůstá nenávisť až do bodu, odkud už není návratu. Nakonec si otec musí přiznat, že tohle není řešení, nemůže přece svého syna zavřít. Nemá na výběr, musí ho nechat jít, i kdyby ho svoboda měla stát život. S Bohem je to podobné. V žádném případě nás nemůže nutit, abychom se mu podřídili a poslouchali ho. Člověk je svobodný a už je to hodně dávno, co se rozhodl Božím hlasu nenaslouchat. Jaká je Boží odpověď na lidskou zatvrzelost? Nechat člověku možnost svobodné volby. Bůh nemá na výběr, protože je Lásky, přičemž láska předpokládá svobodu. Bůh mohl klidně stvořit svět bez utrpení a bez hříchu. Ale potom by byl diktátorem a my jeho loutkami, byli bychom nuceni konat dobro! Bůh všemohoucí, Hospodin zástupů je tedy jakoby „odzbrojen“ naší svobodou. Jak říká pravoslavný teolog Pavel Evdokimov: „Bůh se jeví slabý, protože má slabost pro člověka.“

(z knihy René-Luca Patnáct podobenství)